

We Were Giants

Hosted by: The Galleries

Project Information (EN)

Scale

There is a largeness that belongs to childhood - when a cardboard box is a fortress and a staircase a mountain, and the world feels like something you can rearrange. Growing up is largely learning to shrink: to treat rooms, objects, and streets as fixed, correct, and none of your business. WE WERE GIANTS proposes recovering that earlier sense of scale, not as nostalgia but as method - to feel large again is to remember that a street was designed and could have been otherwise.

Encounter

The exhibition places two works into the open, with nothing to hold a body at a distance. Valentin Guillon's runs underfoot and along its windows: a painted circuit that climbs the walls and crosses the ground, so that simply walking the street places you within the work. Valentine Gardiennet's answers from the opposite direction - a group of giant figures built to be sat beside, where up close you become the small thing, dwarfed by shapes assembled from the very materials most people step over without seeing.

Salvage

Gardiennet's giants are made largely from what the street discards - salvage, packaging, things pulled back from the bin - and then given back to it: brought out each morning to a slightly different spot, leaned on, lived alongside, and left to weather. Closer to graffiti than to monument, they are claimed rather than installed, and their wearing down is not a failure but the point. This is what a design week can do - change how a street is organised and hold that position just long enough to make us feel like it could change this way forever.

Projectinformatie (NL)

Schaal

Er is een grootsheid die uitsluitend bij de kindertijd hoort. Het moment waarop een kartonnen doos een fort wordt, een trap een berg, en de wereld iets is dat je naar eigen hand kunt zetten. Opgroeien is in wezen ook krimpen: ruimtes, voorwerpen en straten gaan we behandelen als voldongen feiten - vaststaand, gegeven, niet langer onze zaak. WE WERE GIANTS wil dat vroegere gevoel van schaal terugwinnen, niet als nostalgie maar als methode. Want jezelf weer groot voelen betekent je herinneren dat een straat door iemand is ontworpen en dus ook compleet anders had kunnen zijn.

Ontmoeting

De tentoonstelling brengt twee werken in de openbare ruimte, zonder iets dat de bezoeker op afstand houdt. Dat van Valentin Guillon ligt letterlijk onder je voeten: een geschilderd parcours dat over muren en grond loopt, zodat je middenin het werk staat zodra je de straat inloopt. Dat van Valentine Gardiennet komt uit de tegenovergestelde richting: een groep enorme figuren om naast te gaan zitten, waar je van dichtbij zelf klein wordt en in het niet valt bij vormen die zijn opgebouwd uit precies het materiaal waar de meeste mensen overheen stappen zonder het ooit te zien.

Restmateriaal

De reuzen van Gardiennet zijn grotendeels gemaakt van wat de straat weggooit - restmateriaal, verpakkingen, dingen die uit de afvalbak zijn gered - en worden vervolgens aan diezelfde straat teruggegeven. Elke ochtend worden ze op een net iets andere plek neergezet. Ze zijn bedoelt om aan te raken, om tegenaan te leunen, en overgelaten aan weer en wind. Dichter bij graffiti dan bij een monument, zijn ze toegeëigend in plaats van geïnstalleerd. Hun slijtage is geen mislukking maar juist de bedoeling. Dit is wat een designweek kan doen: een gewone straat laten zien als een gemaakte omgeving, veranderbaar en open om anders te worden ingericht.

Image List

Filename	Caption	Credit
dnfta-emmadistrict-ddw25_1788193300.jpg	DO NOT FEED THE ANIMALS at Emma District, DDW 2025	Nam Seung Rok (The Galleries)
dnfta-emmadistrict-ddw25-1_1788193463.jpg	DO NOT FEED THE ANIMALS at Emma District, DDW 2025	Nam Seung Rok (The Galleries)
dnfta-emmadistrict-ddw25-2_1788193474.jpg	DO NOT FEED THE ANIMALS at Emma District, DDW 2025	Nam Seung Rok (The Galleries)

The images above are included in the ZIP under /images.